

[Valdemar Sørensen.]

gogiske Samvittighed. Men hvor let man i saa Henseende tager paa Tingene, viser sig ganske vist i de sproglige Udtryk om politiske Modstandere, som ældre Medlemmer af den konservative Folketingsgruppe betjente sig af under Valgkampagnen. Der er f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pürschels Ord om den trætte Thorvald, Ord, som navnlig huskes, fordi de blev saa kraftigt og alvorligt dementeret af Valgets Resultat. Og der er det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Omtale af Valutakontorets Importfordeling med Paastanden om, at de, der kender en Minister, faar Fortrinnet, og andre lukkes ude. Og der er endelig det ærede Medlem Hr. Drachmanns Bemærkning om det gemene i, at den højtærede Indenrigsminister vil kvæle det kommunale Selvstyre i Danmark, alt sammen omhyggeligt opnoteret i den konservative Presses Referat af et Møde i Gentoftekredsen, saadan at den konservative Ungdom heraf kunde lære, hvor urenligt de ældre i Partiet mener det tilladeligt at tænke og tale om politiske Modstandere. Naa, Demokratiet fik jo sin Hævn, da man valgte det ærede Medlem Hr. Carsten Raft ind som Medlem af den konservative Gruppe, og vi skal ikke forvort Vedkommende insistere paa mere.

Jeg skal heller ikke tænke paa den lidt forfrosne Spekulation i en Smule Antisemitisme, den kan ikke have haft væsentlig anden Betydning end at være en Slags Prøve paa et Sindelag, man herefter søger at præge Partiet med, men der var andre mere tungt vejende Grunde for Folk til at tænke sig godt om, inden de denne Gang igen stemte konservativt. Der var f. Eks. Partiets Stilling til det, man i Agitationen kaldte for vor politiske Histories største Løftebrud, eller som det ærede Medlem Pastor Amby benævnte det i en Valgtale . . . (Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby). Hvis Sammenstillingen er særlig generende for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, udelader jeg den gerne. Men altsaa, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby benævnte det i en Valgtale Kronebedraget efter Valget i 1932. Der er talt meget om denne Begivenhed, og den forelaa allerede forud for Valget saa nøje udredet, at jeg kan spare enhver Omtale af Enkelthederne. Hvad der blev

af Interesse for Vælgerne i Spørgsmaalet, var da ogsaa blot de Konservatives forandrede Holdning heroverfor. De virkelig tankeløse har vel ladet sig paavirke af Agitationen og godkendt Partiets nye Opfattelse, men der var jo heldigvis ogsaa mange, som baade huskede og tænkte og herved kom ud i en Overvejelse, der ikke blev til Konservatismens Fordel. Sagen er jo nemlig den, at de Konservative for længst havde godkendt Kanslergadeforligets Kronekurs, baade forklaret og forsvaret den paa en saadan Maade, at Valgagitationens Raab om Forræderi og Løftebrud maatte forvirre mange af deres egne Vælgere. Man kan finde denne Godkendelse i hele dens Uimodsigelighed allerede i en ledende Artikel i „Dagens Nyheder“ for den 13. Maj 1934, det konservative Organ i Hovedstaden, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Eftermiddags anbefalede til særlig Efterfølgelse, naar man vilde vide Sandheden om Det konservative Partis Opfattelse. Til Beroligelse for dem, der, som det siges i Artiklen, hverken forstod eller vilde forstaa Valutaproblemet, paapeges det her, at den nye Kronekurs 22,40 aldeles ikke var nogen Møntforringelse, da det, som virkelig havde Betydning, nemlig Kronens indre Købeevne, forblev saa godt som uforandret. Og der konkluderedes derfor i, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere, at „den Valutapolitik, som er ført her i Landet, har i sine Resultater ikke blot været en Haandsrækning til Landbruget, men den har ogsaa, set ud fra andre Synspunkter, været en rigtig Politik, for saa vidt som den har medført et stabilt Prisniveau, den eneste Rettensnor, man kan opstille i en Tid, hvor Valutaforholdene er ganske kaotiske.“

Ja, det er jo saa sandt, som det er sagt. Og hvad skulde nu en almindelig Vælger tænke, naar han efter at have faaet denne Attest for Valutapolitikens Uangribelighed i selve det Blad, hvor Det konservative Folkeparti efter den almindelige Opfattelse har skaffet sig Plads til at sige sin Mening uforfalsket af „Berlingske Tidende“, naar han med denne Godkendelse i Erindring nu pludselig blev stillet over for det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Paastand om, at Kanslergadeforligets Kronekurs var et oplagt Be-